

www.opusklassiek.nl

CD-RECENSIE

© Aart van der Wal, mei 2008

Françaix: Klarinetconcert (1967).

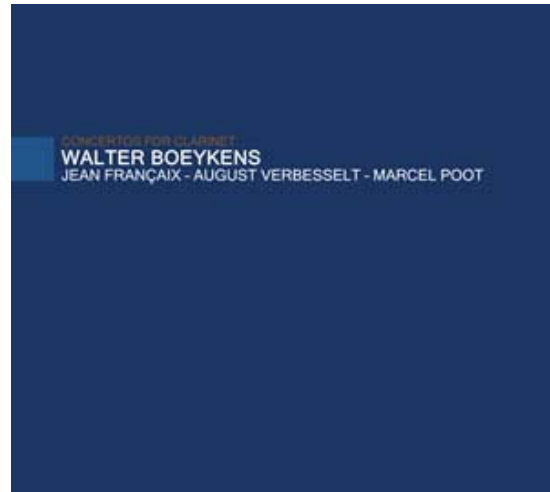
Verbesselt: Klarinetconcert (1982).

Poot: Klarinetconcert (1977).

Walter Boeykens (klarinet), Filharmonisch Orkest van de BRT o.l.v. Ferdinand Terby en Mendi Rodan (Françaix).

EPR-Classic EPRC 002, 2007 · 54 ' ·

Zie ook www.eprclassic.eu

Wat deze drie klarinetconcerten met elkaar gemeen hebben is hun aansprekende virtuoze speelsheid in een gemakkelijk aansprekend idioom. De melodieën buiten om en door elkaar heen, met stevige syncopen en een dartelende ritmiek.

Françaix componeerde zijn klarinetconcert in de traditie van 'Les Six'. Atonaliteit was hem een gruwel en daarvan legt ook dit werk getuigenis af. Het draait allemaal om energieke uitbarstingen, syncopische humor en instrumentale schittering.

Het concert van Verbesselt bevat weliswaar twaalftoonselementen (in dit geval zelfs veertien verschillende rijen), maar die leggen geen al te grote claim op het begrips- of uithoudingsvermogen van de luisteraar. Poot liet de twaalftoonstechniek links liggen en koos liever voor een dissonantrijke stijl waarin de consonante oplossing van de opgeroepen spanningen als het ware wordt uitgesteld. De geprononceerde polyritmiek herinnert aan Stravinsky (slotdeel, Presto e rigoroso). Het begin van het Andante lijkt schatplichtig aan Sjostakovitsj.

Wat alle concerten ook met elkaar gemeen hebben is niet alleen de uitermate virtuoze klarinetpartij, maar ook de hoge eisen die in dit opzicht aan het orkest worden gesteld. De vele abrupte maatwisselingen stellen het samenspel tussen soloinstrument en orkest behoorlijk op de proef, maar gezegd moet worden dat het hoorbare resultaat (ik beschikte niet over de partituren) meer dan voortreffelijk is.

Walter Boeykens is inmiddels rond de zeventig. Aan zijn spel valt dit evenwel niet af te lezen: in de hoekdelen vliegen de vonken er vanaf, in de langzame delen is zijn smeltende toon een ware verrukking. Dat bleek al uit de Brahms-uitgave ([klik hier voor de recensie](#)).

De opnamen werden gemaakt in 1974 (Françaix), 1979 (Verbesselt) en 1989 ((Poot) en klinken helder als glas. In de opname uit 1979 is het orkestaandeel een fractie minder doortekend.

[terug naar index](#)

[Home](#) - [Introductie](#) - [Actueel](#) - [Audio](#) - [Muziek](#) - [Video](#) - [Boeken](#) - [Links](#)